

VĚTRNÍK

XLVI. ročník

Listopad - prosinec 2013

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

ZPRÁVY Z MĚSTA

Z USNESENÍ

z 30. zasedání městského zastupitelstva ve Vysokém nad Jizerou konaného dne 23. 09. 2013

ZM rozhodlo revokovat usnesení ZM č. 417/Z/29/2013 ze dne 14. 8. 2013.

ZM rozhodlo odprodat z majetku města Vysoké nad Jizerou část pozemku, cca 60 m², p. č. 2253/1 v k. ú. Vysoké nad Jizerou, ve smyslu předložené situace, panu Františku Matouškovi za cenu 500 Kč/m² (*odprodej nebyl na minulém zasedání odsouhlasen*). Zajistí ing. Bartoš.

ZM zamítlo odvolání pana Jaroslava Kubíčka a rozhodlo neměnit usnesení ZM č. 382/Z/27/2013 ze dne 26. 6. 2013 ohledně pozemku ve Tříči.

ZM rozhodlo nekupovat od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových spoluvlastnický podíl 1/6 na cestě p. č. 2501 v k. ú. Tříč za cenu 8 100 Kč.

ZM odsouhlasilo, aby město Vysoké nad Jizerou odkoupilo do svého majetku od Lesů ČR pozemky p. č. st. 581, p. č. 1627/2, PK č. 1627 v k. ú. Vysoké nad Jizerou za cenu 48 500 Kč.

ZM odsouhlasilo, aby město zveřejnilo záměr města směniti části svého pozemku p. č. 2487/2 v k. ú. Vysoké nad Jizerou ve smyslu předloženého GP č. 185 – 123/2012.

ZM rozhodlo odložit přidělení bytu v č. p. 126 ve Vysokém nad Jizerou do doby prověření všech možností pro případnou rekonstrukci tohoto bytu ve smyslu návrhu pana Bárty.

ZM rozhodlo, aby tuto problematiku řešili tito členové ZM: Karel Bárta, ing. Jaroslav Nechanický, Mgr. Lucie Strnádková, v termínu do listopadového zasedání ZM.

ZM pověřuje Mgr. Lucii Strnádkovou, aby zabezpečila v termínu do 31. 12. 2013 aktualizaci seznamu žadatelů o byt z majetku města Vysoké nad Jizerou.

ZM rozhodlo, aby se město Vysoké nad Jizerou finančně podílelo na realizaci kanalizačního vedení v podélném směru (směr západní) v pozemní komunikaci na parcele p. č. 2276/6 a p. č. 2276/2 v k. ú. Vysoké nad Jizerou, v úseku „šachta – Petříková“ – místo napojení kanalizační přípojky od pozemku pana Kukly tím, že uhradí rozdíl v nákladech na kanalizační přípojku a DN 300 v tomto úseku.

ZM odsouhlasilo, aby město Vysoké nad Jizerou zabezpečilo na své náklady výměnu kanalizačního potrubí z DN 200 na DN 300 v úseku šachta Petříková – šachta – Bozkovská v termínu, kdy bude na pozemku pana Kukly p. č. 170/1 v k. ú. Vysoké nad Jizerou provedena hrubá stavba stavebního záměru pana Kukly.

ZM odsouhlasilo, aby se panu Miroslavu Špráchalovi vyměřila spotřeba (vodné, stočné) dle průměru z minulých odpočtových období a zbytek původně fakturované (*za protékající WC v době nemoci*) částky mu byl prominut.

USNESENÍ

z 31. zasedání městského zastupitelstva ve Vysokém nad Jizerou konaného dne 09. 10. 2013

ZM rozhodlo, aby město Vysoké nad Jize-

rou převedlo na firmu VČP Net, s. r.o. plynárenské zařízení v rámci stavby „Vysoké nad Jizerou – p. p. č. 1151/2 aj., STL plynovod a přípojka 1 MO – 1B.J“ (STL řád a přípojka pro objekt MŠ ve Vysokém nad Jizerou) za cenu 105 500 Kč (bez DPH).

ZM neodsouhlasilo přidělení bytu v č. p. 126 ve Vysokém nad Jizerou. *(Bylo diskutováno o rekonstrukci a jsou dva zájemci – Doubkovi a Ackermannovi.)*

Z USNESENÍ

z 32. zasedání městského zastupitelstva konaného dne 25. 11. 2013

ZM neodsouhlasilo směnu pozemků s LČR pod objektem zříceniny hradu Nístějka a neodsouhlasilo, aby město jednalo s LČR o převzetí objektů zříceniny hradu Nístějka do majetku města Vysoké nad Jizerou.

ZM odsouhlasilo rekonstrukci bytu v č. p. 126 ve Vysokém nad Jizerou v předem určeném rozsahu, dle soupisu oceněných prací, dodavatelsky. Výběrové řízení na dodavatele zajistí pan starosta. Byt přidělit až po rekonstrukci a navýšení nájemného.

ZM odsouhlasilo pronájem objektu stánku v prostoru náměstí ve Vysokém nad Jizerou panu M. Havranovi. Pronájem zajistí pan starosta.

ZM rozhodlo poskytnout OS FOKUS Semily finanční příspěvek ve výši 8 000 Kč.

ZM rozhodlo přerozdělit za rok 2013 OS a ostatním spolkům 60% výtěžku z loterií a sázkových her. Podání žádosti do 10. 12. 2013.

ZM odsouhlasilo komisi pro otevírání obálek a pro vyhodnocení jednotlivých nabídek na dodavatele investiční akce města „Vysoké nad Jizerou - splašková kanalizace a ČOV“.

ZM rozhodlo udělit souhlas ZŠ ve Vysokém nad Jizerou s nákupem zařízení k interaktivním tabulím ve výši 100 000 Kč z rozpočtu ZŠ na rok 2013.

Výsledky pro Vysoké nad Jizerou Volby do Poslanecké sněmovny 2013

Volební účast: **66,79 %**

Počet platných hlasů

Top 09 150

Ano 130

ČSSD 99

Úsvit přímé demokracie Tomio Okamury 92

KSČM 81

ODS 51

KDU – ČSL 44

Česká pirátská strana 22

Strana zelených 22

Strana svobodných občanů 12

Změna 7

Zemanovci 7

Dělnická str. sociální spravedlnosti 6

Suverenita 5

Strana soukromníků ČR 4

Lev 21 1

Vysoké nad Jizerou 68,49 %

Top 09 104, Ano 76, ČSSD 75, KSČM 67, Úsvit 50, ODS 41, KDU – ČSL 34, Str. zelených a Čes. pirát. str. 12 ...

Sklenařice 58,06 %

Ano 22, Úsvit 21, Top 09 13, ČSSD 11, Čes. pirát. str. a ODS 2, Str. zelených 9, KSČM 5 ...

Stará Ves 70 %

Top 09 10, Ano 7, KSČM 5, Čes. pirát. str. 3 ...

Horní Tříč 71,19 %

Úsvit 19, Ano 17, Top 09 16, ČSSD 12, ODS a Čes. pirát. str. 5, KSČM 4 ...

Helkovice 52,38 %

Ano 8, Top 09 7, ODS, KDU – ČSL a Děln. str. sociál. spravedl. 2, Str. svob. obč. 1

Roprachtice 75,42 %

Top 09 50, Ano 43, ČSSD 22

Úsvit 17, KSČM 14, ...

R O Z P O Č E T roku 2014 — Návrh

Dle odvětvového členění (paragrafů)

<i>Název paragrafu</i>	<i>příjmy</i>	<i>výdaje</i>
Daně	14 350 000	0
Ozdrav. hosp. zvířat, deratizace	0	10 000
Pěstební činnost	0	10 000
Ostat. záležitosti lesního hospodářství	700 000	380 000
Silnice, komunikace	0	2 000 000
Provoz veřejné silniční dopravy	0	120 000
Pitná voda	1 850 000	1 350 000
Odvádění a čištění odpadních vod	850 000	800 000
Ostatní správa ve vodním hospodářství	0	50 000
Předškolní zařízení	0	700 000
Základní školy	0	2 900 000
Činnosti knihovnické	8 000	380 000
Činnost muzeí a galerií	90 000	850 000
Ostatní záležitosti kultury	0	150 000
Zachování a obnova kulturních památek	0	100 000
Rozhlas a televize	0	40 000
Ostatní záležitosti sděl. prostředků	20 000	74 000
Ostatní záležitosti kultury a církví	0	50 000
Ostatní tělovýchovná činnost	0	150 000
Využití volného času dětí a mládeže	0	24 000
Ostatní nemocnice	0	15 000
Bytové hospodářství	1 000 000	800 000
Nebytové hospodářství	850 000	150 000
Veřejné osvětlení	0	400 000
Pohřebnictví	8 000	41 000
Výstavba a údržba ing. sítí	0	150 000
Územní plánování	0	900 000
Komunální služby a územní rozvoj	400 000	850 000
Sběr a svoz nebezpečných odpadů	0	40 000
Sběr a svoz komunálních odpadů	320 000	290 000
Sběr a svoz ostatních odpadů	15 000	120 000
Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň	0	250 000
Domovy	0	150 000
Ochrana obyvatelstva	0	5 000

Požární ochrana	0	300 000
Zastupitelstva obcí	0	1 136 000
Činnost místní správy	20 000	3 120 000
Obecné příjmy a výdaje z finanč. operací	10 000	1 070 000
Převody vlast. fondům FKSP a soc. fond	60 000	60 000
Ostatní operace	50 000	150 000
Ostatní činnost	0	450 000

Celkem: 20 601 000 21 585 000

Rekapitulace:

Zůstatek z roku 2013 2 210 000 Kč

Plánované příjmy v roce 2014 20 601 000 Kč

(daně, poplatky a ostatní příjmy - z vody, z lesů...)

Plánované výdaje v roce 2014 20 585 000 Kč

Splátky úvěru 1 479 000 Kč

Rezerva 731 000 Kč

Vyvěšen dne: 19. listopadu 2013

Projednáno ve finančním výboru dne: 18. 11. 2013

Jindřich Matura, starosta města

Aktualizace seznamu

žadatelů

o městský nájemní byt

Zastupitelstvo Města Vysokého nad Jizerou rozhodlo na svém 30. řádném zasedání dne 23. 9. 2013 usnesením č. 426/Z/30/2013 ZM o provedení aktualizace seznamu žadatelů o městský nájemní byt. Učinili jsme tak proto, že současný seznam žadatelů obsahuje řadu jmen, jejichž nositelé jsou nám úplně neznámí, případně nevíme, kde v současné době pobývají a zda jejich zájem o městský byt stále ještě trvá.

Z pověření městského zastupitelstva tedy vyzývám všechny, kdo mají v současné době o městský nájemní byt zájem, aby doručili na podatelnu měst-

ského úřadu ve lhůtě do 31. 12. 2013 novou žádost.

Žádost je ke stažení na <http://www.vysokenadizerou.cz/index.php?section=118>, v písemné podobě pak k dispozici v podatelně městského úřadu. Od 1. 1. 2014 budou městské nájemní byty přidělovány na základě nového seznamu podaných žádostí. Tato výzva neplatí pro žadatele o byt v domě pro seniory (Vysoké č.p. 359).

*Mgr. Lucie Strnádková,
místostarostka města*

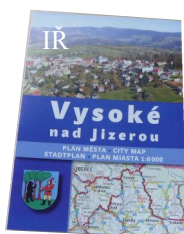
Info od pana starosty

K 31. lednu se uvolní další městský byt – v domě č. 8 (pošta). V případě zájmu si podejte žádost o přidělení na městský úřad.

Mapa města v distribuci!

K dostání je v knihovně, muzeu a v infocentru, a to zdarma. Z 5 000 kusů již bylo nemalé množství rozdáno, denně jich mizí desítky – a proto neváhejte, máte-li o mapu zájem, a navštivte některou z uvedených institucí. K této informaci připojujeme ještě **poděkování panu Ing. Ivo Benešovi**, který rovněž patří mezi fotografy, kteří poskytnutím svých snímků Vysokého (v jeho případě jde o fotografie Kramářovy vily a Divadla Krakonoš) přispěli k rychlé realizaci záměru.

Zbývá podotknout, že přes opakované kontroly se v mapě vyskytuje několik nepřesností, na které nás upozornila

bedlivá veřejnost. Připomínky jsme si pečlivě zaznamenali a uvítáme i další upozornění na nedostatky vzniklého propagačního materiálu, které je pomohou odstranit v případných dalších vydáních, resp. jiných propagačních materiálech.

*Jan Bartonička
Blanka Kučerová*

Chválím nejen já, i ostatní návštěvníci

Chci vyjádřit pochvalu naší cukrárny ve Vysokém nad Jizerou, kterou vede pan Bachtík.

Nejen já, i ostatní zákazníci, kteří tuto cukrárnu navštěvují, krátíme si zde čas například čekáním na autobus nebo posezením s přáteli a rádi se do této prodejny vracíme. Zákusky s kafičkou nemají chybu, chválí je místní i

návštěvníci našeho městečka z jiných obcí i měst, i ti, kteří se léčí v naší vyhlášené nemocnici na plastické chirurgii. Poděkování patří také děvčatům ve výrobě, prodavačkám, hlavně Míše Zemanové. Má stále úsměv na

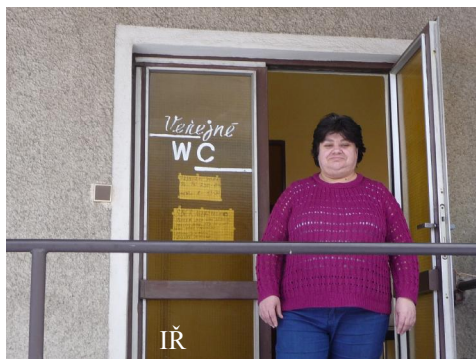
tváři a pěkně to umí s malými dětmi, které v ručkách počítají penízky, ale i s těmi staršími školáky ať ze základní školy nebo učiliště. Její dobrá nálada i ochota nás vždy bude lákat k posezení.

Také naše samoobsluha se nám vylepšila, zboží je přehledně uspořádané a děvčata vždy ochotná.

Eva Patočková

WC a WC

Letos o prázdninách jsem si cestu do mého rodného kraje zvolila autobusem. Po dvou hodinách jízdy byla odpočinková přestávka. Cestující i já jsme si to mířili na záchodek. Hledat nebylo třeba. Na ono důležité místo nemuselo být značení. Zavedl nás tam čpavý, nepříjemný pach. Paní za očkýnem si za použití vybírala 7 korun. Smrad prý je všude na záchodech a nedá se s tím nic dělat. Toaletní papír byl na chodbičce. Pak rychle umýt a

utřít ruce a honem pryč dokud to žalu-
dek a dýchací ústrojí unese.

Druhá odpočinková zastávka byla ve Vysokém. Hledám ono místo, čichám, čichám a pořád nic. Až jedna paní mi poradila směr. Vejdou dovnitř a pořád nic, jen samý čerstvý vzduch. Všude čisto, toaletní papír v kabince, čisté umyvadlo i ručník. A světe div se, za použití (někdy místa k nezaplacení) pouhé 2 koruny.

Nestálo by za dobrou službu zvýšit poplatek a zařízení vylepšit jednorázovými utěrkami na ruce?

Hana Kalousová, Děčín

CÍRKVE

Církev československá husitská

Bohoslužby Církve československé husitské se konají ve sboru Dr. Farského ve Vysokém každou neděli ve 14 hodin.

Úřední hodiny po předchozí telefonické domluvě ve čtvrtek od 15.30 hodin.

V září přijaly ve Vysokém nad Jizerou svátost křtu Johana a Nikol Hartigovy z Jablonce n. Jizerou. V neděli 20. října navštívil náš sbor patriarcha CČSH ThDr. Tomáš Butta, Th.D. Po slavnostní bohoslužbě s námi br. patriarcha poseděl na faře a zavzpomínal na své působení ve Vysokém a okolí, které administroval v letech 1987 – 1990. Setkání potěšilo věřící

nejen z Vysokého, neboť dorazili i hosté z Jablonečku či Jesenného. Ekumenickou pobožnost jsme prožili v den památky zesnulých 2. listopadu na místním hřbitově pod vedením duchovních Víta Jůzy z římskokatolické církve a Vladimíra Hruby z církve čs. husitské. Navzdory vydatnému dešti se nás sešly téměř dvě desítky.

3. prosince v 17 hodin adventní pobožnost bude sloužit sestra farářka Lada Kocourková ze Semil. Vánoční bohoslužby CČSH ve Vysokém:

24. prosince ve 21.30 hodin

25. prosince ve 14 hodin

29. prosince ve 14 hodin

1. ledna ve 14 hodin ekumenická bohoslužba (bude upřesněno).

Kontakt na administrátora:

721 606 876, hraba.v@seznam.cz

Vladimír Hraba

ŠKOLNÍ OKÉNKO

ZŠ

PO STOPÁCH MLÝNŮ

V rámci festivalu Jičín – město pohádky, který se koná každoročně v září, byla vyhlášena videosoutěž Po stopách mlýnů. Oslovila jsem Lucii Chlumovou a Pavla Davida z 9. ročníku, zda by v ní nechtěli zkusit štěstí. Oba souhlasili, a tak vznikl videoklip, který představuje potoční mlýn v Roztokách u Semil. Jeho majitelem je pan Bohumil Novotný, jemuž děkujeme za možnost v objektu natáčet. Filmeček jsme odeslali do Jičína a k našemu překvapení se na začátku září ozvali z produkce festivalu s tím, že nám blahopřejí ke 2. místu a 14. září proběhne na Valdštejnském náměstí předání cen. Teď už ale předejme slovo Luce, přímé účastnici této akce:

„Byl to pouhý výstřel do tmy. Ani

jeden z nás nepočítal s nějakým umístěním a už vůbec ne takhle dobrým. Výlet do mlýna byl opravdu zajímavý, ale když jsem viděla „hrubý produkt“ naší práce, říkala jsem si: „Proboha! To tam přeci nemůžeme poslat.“ Avšak Pavel David je kouzelník přes počítačovou techniku a zpracoval klip do koukavé podoby.

V září mi přišel e-mail od paní učitelky Radky Farské, která celou práci vedla, že jsme druzí. Spadla mi čelist a málem vypadla pusa z pantu.

14. 9. 2013 vrcholily přípravy k odjezdu do kouzelného městečka jménem Jičín. Nervozita a těšení se spolu navzájem bily a těžko říci, která emoce vyhrávala. Bohužel Pavel nemohl jet, a tak to zůstalo na mně. Přijela jsem s půl hodinovou rezervou, takže jsem se stihla rozkoukat a zorientovat. Pokud bych měla to náměstí plné lidí v převlecích pohádkových postav, stánků s vynikajícími trdelníky a spoustou plyšových hraček definovat jedním slovem, byla by to NÁDHERA! Zaujalo mě, že nejvíce se lidé shlukovali u stánku s jídlem a pivem – pohádka, nepohádka.

Konečně uhodila 13. hodina, na obří podium vyšel herec Jiří Lábus, patron festivalu, a začal předávat ceny za tvorbu malířskou. Po vyhlášení této disciplíny přišla konečně na řadu ta naše – videosoutěžní. Jiří Lábus podium sice opustil, ale post předávání cen hned obsadil pan režisér Václav Vorlíček (Tři oříšky pro Popelku, Arabela,

Princ a Večernice...). Toho krátce vyzpovídal moderátor, pak zaznělo pár jmen základních škol a najednou to tu bylo. Z reproduktoru se ozvalo: „ZŠ Vysoké nad Jizerou“. Srdce mi bušilo tak hlasitě, jako když kovář tluče do železa, vystoupala jsem po pár schodech a blížila se ke slavnému umělci. První trapný okamžik nastal, když jsem mírně škobrtla o své vlastní nohy, což mohlo působit dojmem, že jsem si dala nějaký ten elixír na posílenou. Naštěstí to viděli jen na podiu a ne v hledišti, jelikož se mi to stalo ještě v zákulisí. Pan Vorlíček mi předal cenu (rodinná hra), potřásl pravicí, vyfotili jsme se spolu a já s gigantickou úlevou opouštěla místo s maximálním soustředěním, abych se při sestupu po schodech neskutálela jako hruška ze stromu.“

Tak takhle s humorem Lucka vzpomíná na předávání cen, ze kterého pořídila i pěkné fotografie. Oběma autorům přejeme hodně dalších tvůrčích úspěchů (i když už dnes nejsou žáky naší školy) a doufejme, že se najdou jejich stejně zdatní pokračovatelé.

Snad pro úplnost bychom ještě mohli

dodat, že 1. místo v soutěži získala ZUŠ Němčice nad Hanou a 3. místo ZUŠ Ledec nad Sázavou.

(Lucie Chlumová, Radka Farská)

ZA KAMEROU

Už jste někdy stáli za skutečnou filmovou kamerou? Dostali jste se někdy do situace, kdy jste museli improvizovat? Zvládáte jazykolamy? Jste schopni vytvořit příběh, v němž všechna slova začínají na stejné písmeno? Všechny tyto úkoly a ještě některé další čekaly na žáky 2. stupně naší školy během pořadu Za kamerou, který nám přivezli moderátoři regionální televize R1 Šimon Pečenka a Josef Hejman.

Nejprve hosté představili nejen sebe, ale hlavně televizi, pro kterou pracují. Potom už ale začal asi hodinový pořad, kde hlavní roli (ač to nečekali) hráli právě naši žáci. V úvodu oba hosté zavzpomínali s humorem na časy, kdy televize měla jen dva programy, a co zajímavého mohlo vzniknout, když jste chtěli sledovat oba na-

ráz. Seznámili nás se základy své práce a přitom už někteří stihli okukovat připravenou filmovou kameru.

To hlavní nás ale teprve čekalo. Byla sestavena 2 čtyřčlenná družstva, jedno dívčí a druhé chlapecké, ve kterých byly zastoupeny všechny třídy. Čekaly je soutěžní úkoly, které vždy nějak souvisely s prací moderátora. Nově zaučený kameraman Jiří Pěnička ze 6. třídy vše pečlivě zaznamenával na filmový pás a soutěž vypukla. Nebylo to vůbec jednoduché. Zkuste třeba nepřipraveně mluvit 3 minuty o předmětu, který vám někdo nečekaně vloží do ruky. Zopakovat desetkrát za sebou jazykolam, který slyšíte poprvé, také není žádná legrace. A do kamery pronést na první pokus pozvánku do naší školy tak, aby se zapojili všichni členové družstva? (A to prosím bez přípravy a bez zbytečných pauz). Vrcholem snažení soutěžících bylo vytvoření příběhu ze slov začínajících stejným písmenem. Myslím, že stav byl dlouho vyrovnaný, ale právě tato disciplína asi rozhodla. Chlapecké druž-

stvo dalo dohromady příběh, jež bychom mohli nazvat Balada o českém fotbalu, který trefně ilustroval „úspěchy“ našeho národního mužstva v poslední době.

Na vítězné družstvo ještě čekala práce v terénu. Na vysokém náměstí natočili Roman Dolenský, Ondřej Hellmuth, Ondřej Blažek (střídal Pavla Dolenského) a Lukáš Ceplický předpověď počasí, která by měla být odvysílána právě v regionální televizi R1. Na

oplátku nám moderátoři slíbili zá-
znam, který během akce vznikl, a ob-
drželi jsme DVD s několika díly pořá-
du Na špacíru, který společně točí.
Pořad byl dobře připravený a účastní-
ky přímo „vtáhl“ do děje, nenápadně
je učil pracovat v týmu, respektovat
ostatní, zabrousil do českého jazyka,
ale i do dramatické a mediální výcho-
vy.

A nejkurióznější okamžik? Šimon Pe-
čenka mluví nepřipraven 3 minuty o
drobečku náhodně vyloveném z jedné
žakovské kapsy – hotový řečnický
koncert!

Radka Farská

ISŠ

PEDAGOGOVÉ ISŠ NA SLOVENSKU

Pro tento školní rok se škole podařilo

ve slovenském Tvrdošíně.

Pedagogové byli ze všech oblastí od-
borného vzdělávání. Výběr účastníků
proběhl v souladu s pracovním pro-
gramem, který byl během výměny
plněn. Proto se výměny zúčastnili dva
zástupci pedagogů odborného výcvi-
ku, dva zástupci odborného teoretic-
kého vyučování a dva zástupci vedení
školy. Pedagogové pracovali v odbor-
ných skupinách, které se specializova-
ly na konkrétní vzdělávací programy
zaměřené na lesní techniku. Slovenská
škola má se vzděláváním v těchto
oborech velké zkušenosti a je považo-
vána za odborného garanta tohoto spe-
cifického vzdělávání.

Naši pedagogové společně se sloven-
skými kolegy řešili praktické úkoly
z oblasti svého profesního zaměření.
Zúčastnili se několika odborných ex-

kurzí – LKT Trstena, Fontána
Dolný Kubín,... provedli hospi-
tace ve výuce odborných před-
mětů, seznámili se s organizací
odborného výcviku a s jejími
specifickými rysy. Spolupráce
se sociálními partnery, jejich
zapojení do odborného výcviku
a konzultace školních vzděláva-
cích programů a jejich imple-
mentace, byly hlavními body
programu výměny. Slovenští

kolegové připravili časově velmi ná-
ročný program, který kromě pracovní
náplně obsahoval i kulturní část. V ní
se slovenští partneři snažili ukázat to
nejlepší z regionu, kde se výměna ko-
nala. V krásném počasí, neobvyklém
pro toto roční období, prošli učitelé
Roháčská plesa, navštívili památku
UNESCO – dřevěný kostelík v Tvrdo-

získat projekt zaměřený na odborné
vzdělávání pedagogů. Také tento pro-
jekt je součástí programu Leonardo da
Vinci a jeho náklady jsou hrazeny
z prostředků Evropské unie. V rámci
tohoto programu vycestovalo v termí-
nu od 20. 10. do 26. 10. 2013 šest pe-
dagogů naší školy na týdenní odbor-
nou výměnu do partnerské školy

šině a prohráli se v termálním koupališti.

Všechny tyto pracovní i mimopracovní aktivity se velkou měrou podílely na prohloubení a utužení osobních vztahů jednotlivých účastníků.

Výstupem výměny je získání Europasu pro každého účastníka, kde je potvrzena tato zahraniční výměna.

Projekt Leonardo da Vinci je pro naši školu velmi prestižní záležitostí a dlouhodobě přispívá ke zvýšení celkového image školy. Za dobu svého trvání se program Leonardo da Vinci stal nedílnou součástí odborného vzdělávání. Další žáci školy vycestují na jaře do polského Wałbrzychu.

Ing. Marie Kramsová

PROJEKT LEONARDO DA VINCI V ISŠ VYSOKÉ NAD JIZEROU

I v letošním školním roce 2013 – 2014 vyslala naše škola žáky na odbornou zahraniční stáž realizovanou v rámci projektu **Leonardo da Vinci** ve slovenské partnerské škole v Tvrdošíně.

Program Leonardo da Vinci je

zaměřen na odborné školství. V rámci tohoto programu mohou žáci vycestovat do zemí Evropské unie a získat odborné zkušenosti v oblasti svého profesního zaměření. Účastníci stáží získali mnoho praktických dovedností a zkušeností v oblasti opravárenství, diagnostiky a údržby speciálních lesních strojů a zařízení. Náklady na stáž jsou hrazeny

z prostředků Evropské unie, a proto účast žáků nijak finančně nezatěžuje jejich rodiče.

První stáž se realizovala v termínu od 6. 10. do 19. 10. 2013. Hostitelskou organizací byla partnerská škola, se kterou již několik let úspěšně spolupracujeme. Jedná se o Střednou odbornou školu lesnickou ve slovenském Tvrdošíně. Stáž trvala dva týdny a zúčastnili se jí čtyři žáci oboru Opravář lesních strojů. Dva žáci byli ze třetího ročníku – Pavel Stehlík a Štěpán Škorpil a dva ze druhého ročníku Jiří Krykorka a Adam Troják. Škola v Tvrdošíně má dlouholetou tradici ve vzdělávání v lesnických oborech a na Slovensku patří mezi lídry v oblasti

odborného vzdělávání. Velká zkušenost školy se projevila v organizaci odborné stáže, v přípravě programu a jeho naplnění. Škola zajistila našim žákům praxe v jejich odborných dílnách a ve smluvních pracovištích. Celá stáž byla zaměřena na získávání dovedností v opravárenských činnostech speciální lesní techniky, čemuž byl přizpůsoben i pracovní program stáže. Během stáže žáci pracovali ve svářečských dílnách a mohli si vyzkoušet také práci na svářečím trenažeru. Seznámili se s trenažerovým pracovištěm pro výcvik ovládání LKT, získali zkušenosti v opravárenských činnostech speciální lesní techniky. Velmi pozitivní ohlas měli také odborné exkurze v LKT Trstena a ve firmě Fontana v Dolnom Kubíne. V průběhu celé stáže se o naše žáky starali učitelé odborného výcviku, kteří jim předali spoustu užitečných informací a věnovali jim hodně ze svého volného času, což naši žáci velmi pozitivně hodnotili. Žáci byli ubytováni v ubytovacím zařízení školy a ve volném čase obdivovali krásy zdejší krajiny a seznámili se také historií zdejšího regionu. Nezapomenutelným zážit-

kem byla exkurze do hráze Oravské přehrady a prohlídka Oravského hradu, který žáci znali z mnoha pohádek. Demänovské jeskyně, termální koupaliště, ale hlavně výstup na Babiu horu a Roháčská plesa patřili mezi nejsilnější zážitky.

Stáž probíhala podle předem sestaveného harmonogramu, na kterém se podílely obě partnerské organizace. Také díky perfektně připravenému programu se během stáže nevyskytly žádné vážné problémy.

Po celou dobu stáže byla přítomna doprovázející osoba, která vykonávala odborný dohled, kontrolní, organizační a hodnotitelskou činnost.

Výsledkem stáže bylo prohloubení znalostí odborných i jazykových, výchova k týmové práci a zodpovědnosti. Každý účastník stáže získá mezinárodní certifikát Europass o absolvování zahraniční stáže. Nejvýraznějším výsledkem projektu pro vysílající organizaci i pro zahraničního partnera bylo prohloubení spolupráce a její pokračování v dalších projektech. Slovenský partner pozitivně hodnotil vysokou úroveň odborného vzdělání našich žáků.

Ing. Marie Kramsová

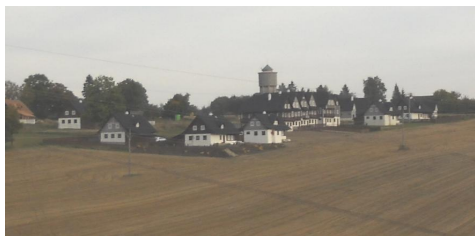
Z KULTURY

Ke křížku u Stanového

5. října od kostela sv. Kateřiny: 1. zastávka u mariánského sloupu, 2. naproti vodárenské věži, kde stávala socha sv. Jana Nepomuckého zaniklá postupně během 20. století. Hlava původní sochy je dochovaná v muzejních sbírkách.

3. zastavení u startu běžeckých tratí – boží muka – morový kříž, který by velmi potřeboval dokončení kdysi započatých restauračních prací, 4. u pomníčku z povstání r. 1945.

Pohled od silnice na Stanový k „satelitnímu městečku“

U hotového podstavce promluvil restaurátor BcA. Pavel Roleček a pan Vladimír Zeman. Křížek byl sejmut a příští rok bude osazen jeho odlitek.

Pan Milan Fügner promítal staré a velmi zajímavé fotografie z rodinného alba Josefa Zemana...

– podle Mlj I. Ř. foto VB

Jako člen Rady Obce spisovatelů a Pen-klubu jsem si za pobytu ve Vysockém trošičku zaveršoval. Snad Vás to neurazí. S úctou a srdečně Váš

Ivo Harák

Vysoké

...jako bych byl jenom zelí!
ze všech stran
tě šlape vítr
obestlán
dřevem mechem plísni?

pleteš si: ještě noc
a právě den
v takové táhlé tísní
jsi jinde už
anebo její sen?

z tlejících stránek
v prstech jmelí

O zákostelské vážnici

Znamení, poněkud měkké vodě z vysockého vodovodu v ničem nezadala tvrdá voda z „pořánné vážnice“, jaká bývala u našich, ba předčila ji svou příchutí. Voda z vážnice zákos-

telské bývala lahodná, studená jako led, perlika jako víno, chuť měla jemně minerální, železitou.

Měla kamenné, pískovcové „roubení“, pořízené jak vyryto „1833“, na místě původního dřevěného, sroubeného, jak již vžitý název „roubení“ ukazuje, dávno předtím.

Vážnice už není. Zbylo jen roubení s letopočtem a ložisko pro vál. Zakryli ji prkny. Tato prkna, i když na nich prozaicky sušívám o prázdninách houby, budí u mne elegickou vzpomínku, snad i u mnohého Vysočáka. Říkalo se, že ke hladině má 33 loket. Voda se při občasném čištění vždy po několika letech úplně „vyvážila“. Bylo pak viděti další prohlubeň ve skále ještě několik loket při dávné stavbě pracně do válce as 3 m průměru vysekanou. Čištění stálo až 8 zl. r. č., při chatrnějším řetěze strejc s hasickou přilbou požadoval pro jistotu „lanu“, spustili ho „vokounem“ a lanem dolů.

Kromě skvělé vody mívala vážnice zákostelská na řetězu natočeném na „vále“ (rumpále) vždy dva „vokouny“ (okovy), z nichž jeden plný vody šel vždy nahoru, druhý prázdný dolů. „Vokoun“ obsahoval více než velké dvě konve vody, do nichž se nabírala „plechoucem“.

Kolikrát sjel „plechovec“ s roubení zledovatělého do vážnice a byl teprve příležitostně vyloven. Též „vokoun“ se občas při divokém „vážení“ buď vzájemnou srážkou nebo nárazem na vál „utrhl“ a sletěl do hlubin. Bývalo třeba poslati pro obecní „lanu“ s „kotvicej“ a „vokoun“ někdy snadno, jindy pracně vytáhnouti. Tu a tam se „vokoun“ při sletu rozbil nadobro.

Vytáhlo se kování s kusem řetězu, postupně i dužiny, z trosek pak vykouzil nový „vokoun“ „Peter Šmídů“, dovedný mistr bednář.

Méně pořádné vážnice – bývalo jich u nás kol dvaceti, kromě pump, studní, koryt a „strumenů“ – nebyly již tak hluboké, mívaly jen jeden „vokoun“, často jen na provaze, někdy nastaveném kusem řetězu. S pochvalou třeba zmíniti se o malé vážnici u „Suků“ při „Nečáskouské cestě“. Suk byl starovýsocký kovář, tchán bednáře. Vážnici mívali ve vzorném pořádku, vodu měli tam výtečnou.

Zato vážnice ve dvoře městské „ránice“, ač měla rovněž kamenné roubení a dva „vokouny“, nikdy se za „pořádnou“ nepočítala, neboť voda v ní nebyla valná. Té není co litovati, že ji zrušili.

Když se postavil ve Vysokém dálkový vodovod (1931), získalo město velmi dobrou vodu, pohodlně do všech domů zavedenou. Zákostelská vážnice po staleté službě dosloužila. Kdo by se dřel s vážením. Pouze kdo její vodu poznal, nebyl na vážení „linnej“ ač měl vodovod v síni.

Kterýsi občan – byl z těch nových – neprávem a z neznalosti její vody nazval zákostelskou vážnici ve schůzi obecní „vejměním“, tedy tím, co jest na obtíž. Navrhl ji zabedniti, aby se ušetřil nějaký groš za vytahování „vokounu“, pak vždy po několika letech za čištění, prý i řetěz od vody zrezaví atd.

Ti, jež se mohli a měli ozvat, snad při tom nebyli, nebo když byli, tak mlčeli – čert vem vážnici, když je vodovod. „Vál“, kolo, klika, řetězy a „vokouny“

rezaví od té doby neznámo kde, snad v „Ádouně“ nebo v „ránnické kůlně“. Snad už vše časem vzalo za své. Voda ze zákostelské vážnice, již daleko široko nebylo rovno, spí od těch dob jako zakletá princezna v podzemní hlubině, spí tam kus vysoké tradice s vážením vody.

Škoda květnatých slov, u nás si na ně nepotrpí. Řada cizích návštěvníků projde okolo, každý se zájmem si zbytek vážnice prohlédne, přeptá se, jak se s tím zacházelo. Když však již po kolikáté od turistů i hostů slyším, že všude jinde by dovedli z takové zvláštnosti udělat pozoruhodnou místní památku na zašlé doby – byť mají také vodovod v domě – tak pravím otevřeně i za mnohé z vás: „Byl by to čin piety k našim předchůdcům a budiž to prvním drobným úkolem Vysokého, obnovit prastarou vážnici zákostelskou v plné její slávě!“

Vybráno z pamětí Josefa Skrbka (připravovaných k vydání) – I. Ř.

Údaje o vážnici (získané od pana Pavla Rolečka)

Kamenné roubení studny pochází z „Ao 1833 d 4.Juli“, včetně kovaných konzol a ložisek pro rumpál, který se nedochoval. Stáří studny není známo.

„R. 1924 9. 8.“ proběhla významná oprava, o které nemám písemné doklady, ale pravděpodobně se jednalo o vybetonování horních devíti metrů studny, kdy pravděpodobně došlo i k rozebrání kamenných bloků a jejich znovusesazení. Určitě proběhla v minulosti ještě jedna mladší oprava, která byla velmi neodborná a objektu spíše uškodila. S důsledky této opravy

se restaurátorský zásah nejvíce potýkal. V současné době jsme naměřili hloubku 18 m, z toho k hladině vody od úrovně okolního terénu 11 m. Vodní sloupec je v současnosti 7 m vysoký s průměrem 1,9 m. Návrh rumpálu bude vyhotoven v příštím roce, ovšem jestli se někde objeví finance na jeho reálné vyhotovení dle staré fotografie, to zatím nevíme.

Dotaci na projekt „restaurování vážnice v Zákosteli“ (jak jsme již dříve uvedli) získalo neziskové občanské sdružení Bezduřic z Fondu kulturního dědictví Nadace VIA se spoluúčastí města Vysokého nad Jizerou. Realizátorem projektu je BcA. Pavel Roleček.

Dále budeme usilovat o restaurování kříže na Tříčských vrších. V tomto případě bude však nezbytné získat

více dárců, kteří by chtěli podpořit projekt. Bližší informace vám poskytne na adrese P.Rolecek@seznam.cz

Zákostelská vážnice o Dušičkách krátce odhalena

Na odhalení vysoké zákostelské vážnice v 16 hodin 2. listopadu 2013 při účasti asi 38 osob zazněla, po stručné promluvě restaurátora kamenného roubení studny BcA. Pavla Rolečka, z úst Bc. Michala L. Jakla vzhledem k dešti skoro jen slova: „Zní, z hlubin zní a z dalek, /své srdce čisté měj a slyš,/ tak mluví Bůh k svým dětem /u

studnic průzračných/“ z básně Zdeňka Róna „Kde vody šumí“ v rámci připomínky význačných osobností kdysi se napájejících z vod zákostelské vážnice a jako úvod k delšímu přednesu Štěpánky Skalské a Josífka Bartoně z

Otvírání studánek Miloslava Bureše. Kolem dvacítky účastníků pak přešlo do muzea na promítání různých snímků z oprav a historie vážnice, které provedl stanovský pan Milan Fügner z Fügnerfilmu za výkladu BcA. Pavla Rolečka, Mgr. Daniela Dědovského „Korábu“, který přečetl též stále aktuální text svého praděda Josefa Skrbka „Korábu“ z Pojizerských listů z 3. 7. 1942, a Bc. Michala L. Jakla, který opět stručně zmínil i rodiny z vysokého Zákostelí, včetně Slavíkových „Korábu“, Skrbkových „Korábu“, Rónových, rodiny akademického

malíře Jaroslava Skrbka a dalších. Jednalo se též o podobě chystané kované ochranné mříže do vnitřního prostoru

studny pod kamenné roubení, která by snad příští rok mohla nahradit opět po krátkém odhalení provedené bezpečnostní zahalení zákostelské vážnice. Bohaté bylo občerstvení dodané veřejností, převážně z rodiny Rolečkových. Na samý závěr večera pan Milan Fügner promítl několika vytrvalcům dva staré krátké filmy z Vysocka (němý od Vojákova mlýna a zimní zvukový týdeník z druhé světové války) a jeden z dějin Fügnerfilmu. Muzejní část proběhla v prostředí lyžecké výstavy, což bylo při několika styčných bodech připomenuto a šlo tak vlastně i o jakési pokračování vernisáže „110 let ČSKV“, která proběhla v muzeu týden předtím.

MLJ

Zprávy z muzea Vernisáž 17. 10.

Hlavního řečníka pana Pavla Berku doplnili zástupci Ski klubu Vysoké nad Jizerou a přítomen byl i panem Berkou pozvaný pan Zbyněk Hubač z Hrubého Rohozce, bývalý reprezentant a rekordman vysokého můstku

s délkou 84 m. Na výstavě je bohatě zastoupena i lyžařská reprezentace pana Rudolfa Doubka – exponáty zapůjčila rodina. Ten skočil rekordních 86,5 m v tréninku.

Spolupráce s Muzeem Českého ráje v Turnově pokračuje

Už dříve tam v tomto roce proběhla

výstava o včelařství, včelách a medu – **Medaři** uvedla i historické snímky včel

línů na pozadí lidových stavení pocházející také ze sbírky Vlastivědného muzea pro Vysoké nad Jizerou a okolí (Stará Ves).

Na výstavu **Ze dřeva a kamene** (17. 10. – 31. 1. 2014) byly zapůjčeny modely roubených chalup z Vysocka.

(info z muzea I.Ř.)

Novinky v městské knihovně

E. Boček: Poslední aristokratka, Aristokratka ve varu (humor)

A. Ross: Pan Burák

Jo Nesbo: Doktor Proktor a velká loupež zlata

L. Kepler: Písečný muž

D. Mina: Konec vosí sezóny (detektivky)

K. Hosseini: Lovec draků (Afghanistan)

Z. Svěrák: Po strništi bos

B. Nesvadbová: Přítelkyně

L. Meacham: Poselství růží, Dlouhé stíny

S. Worth: Králova dcera

V. Vondruška: Ulička hanby

R. Sloan: Nonstop knihkupectví pana Penumbry

Divadelní kukátko

44. ročník KDP

Divadelně i divácky úspěšný týden zhodnotil předseda poroty prof. Mgr. František Laurin na závěrečném večeru v Krakonoši. Vyzdvihl i novou grafickou podobu divadelního časopisu. Přehlídky se zúčastnilo deset souborů. Porota ve složení Mgr. Marie Caltová,

Mgr. Lenka Láznovská, Doc. Mgr. Milan Schejbal, a Mgr. Petr Kolínský ráda konstatovala, že přehlídka ve Vysokém má trvale vzrůstající úroveň.

Byla udělena **čestná uznání**:

za postavu Tehíli v inscenaci Mikve; za režii a scénografické řešení hry Zlomátka; za postavu Hejtmána v Re-

vizorovi; za postavu Luciena Tomba **Jiřímu Líbalovi v Hrobce s vyhlídkou**; za postavy Moniky Eliotové a Anny Franklinové v Podivné závěti; za úpravu a režii, za scénu a postavu Françoise Pignona v inscenaci hry Blbec k večeři; za scénář a apelativní jevištní výpověď a za postavu Zoltána v inscenaci hry Deadline.

Ceny:

za postavu Antonína v Podzimu života; **hereckému kolektivu DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou** za ztvárnění postav v **Malovaném na skle**; **Janu Hejralovi** za postavu Diega ve **Zlo-**

matce; **Svatavě Hejralové** za postavu Emily Tombové v **Hrobce s vyhlídkou**; za postavu Luciena – Koně v Blbci k večeři; za postavu Perly v Deadline; za postavu Dr. Davida Mortimora, Dr. Huberta Bonneyho a vrchní sestry ve hře Rodina je základ státu; **Adamu Bartoňovi** za hudební nastudování, **kolektivu tvůrců DS Krakonoš** za scénografické řešení a **Marii Trunečkové** za režii **Malovaného na skle**; **DS Krakonoš** za inscenaci hry **Malované na skle**; za režii a inscenaci hry Rodina je základ státu.

Na návrh odborné poroty do programu Jiráskova Hronova 2014 přehlídka nominuje inscenaci hry Ma-

lované na skle v provedení divadelního spolku Krakonoš Vysoké nad Jizerou a inscenaci hry Rodina je

základ státu v provedení ŠAMU Štítina.

foto Ivo Mičkal (záznam I.Řehořová)

Kašpárek na cestách

Hlavní představitel naší loutkové scény Kašpárek nežije jen ve Vysokém nad Jizerou, ale i na dalších místech naší země, kde se hraje tradiční loutkové divadlo. Jeden z Kašpárků dělá radost dětem v Olomouci. Dozvěděl se o naší vysoké loutkoherecké družině a pozval nás do své Kašpárkovy říše. Tím dostala naše loutková scéna možnost vystoupit na 21. ročníku nesoutěžní přehlídky amatérských loutkářských souborů Čechova Olomouc, jež se konala 9. – 10. listopadu 2013. Festival pořádal Slovanský dům Olomouc

společně se Svazem českých divadelních ochotníků, Skupinou amatérských loutkářů a loutkovým divadlem Kašpárkova říše Olomouc a Svazem klubů mládeže.

Hry Františka Čecha se hrají i u nás v divadle, a proto jsme se poohlédli po osobě, po níž nese jméno olomoucký festival. Ing. František Čech, inženýr chemie pracující v cukrovarnické dohlízející službě, založil v roce 1920 ochotnickou loutkovou scénu Kašpárkova říše. Loutkám se věnoval ze všech svých sil, pro Kašpárkovu říši napsal řadu loutkových her. Zároveň režisoval, organizoval loutkářské hnutí Sokola, pořádal loutkářské kursy, přispíval články o loutkářských aktivitách a problémech do regionálního tisku a Loutkáře, vydával loutkářskou literaturu a redigoval knižnice loutkových her. První loutkovou hru Zlaté srdce napsal ještě za studií, posléze napsal pro Kašpárkovu říši přibližně 150 titulů (asi 80 her vydal tiskem, další zůstaly v rukopise). K přednostem jeho her patřily jednoduchý pře-

hledný děj, přirozený dialog, smysl pro humor i praktické potřeby ochotnických loutkových scén. Vystupuje v nich velmi často trojice veselých protagonistů: Kašpárek, Škrhola a policajt Pivoňka, dostávající se do nebezpečných a komických situací. Kašpárek je u Čecha již novodobou variantou této tradiční figury. Je to veselý chasník, schopný svými vtipnými nápady řešit vzniklé situace, často se snaží nenásilně výchovně působit na dětské publikum.

S výhledem na vystoupení v Olomouci jsme v létě nastudovali hru Františka Čecha „Bezhlavý rytíř“, se kterou jsme na přehlídce vystoupili. Zahráli jsme si opravdu s chutí, protože naše loutky a kulisy budily nevidaný zájem. S úctou a pokorou k práci předků, kteří naše loutky a kulisy vytvořili, jsme udělali radost plnému sálu publika. Postavení převozní scény, příprava loutek, oponek a techniky byla náročná práce, ale stála za to. Takové tradiční loutkové divadlo, jakým jsme byli my, bylo totiž na přehlídce oje-

nělé. Na festivalu vystoupilo kromě nás ještě dalších devět souborů z celé republiky (Přerov, Rakovník, Vysoké Mýto, dva soubory z Olomouce, Mladá Boleslav, Liberec, Chrudim, Šternberk), většinou s moderními loutkami nebo maňásky.

Některé naše loutky jsou již po renovaci, takže v Olomouci se představily již ve staronové podobě. Máme z nich velkou radost, proto všichni vysočtí loutkáři ještě silněji po návratu z Olomouce nosí ve svých srdcích heslo, které můžeme číst nad naší oponou: „Byli jsme a budem“.

Ing. Marcela Škodová

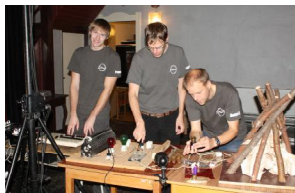
První divadelní noc **v Krakonoši**

Do noci divadel, poprvé v ČR, se zapojilo více než 80 souborů a divadel z více než 20 českých a moravských měst. Noc otevřených divadel proběhla souběžně v 11 evropských zemích. Místní spolek byl jeden z mála ochotnických, ne-li jediný.

V sobotu 16. listopadu v 18 hodin před budovou divadla vítal flašinetář. Dole v klubovně si můžete prohlédnout návrhy na přístavby a rekonstrukci, někdy hodně žasnete. Na malém sále zahájila principálka loutek a starosta spolku. Ukázka z poslední lout-

kové hry, možnost podívat se do zákulisí loutek a putování po celém divadle. Samozřejmě občerstvení jste si mohli objednat v kuchyňce. Když to vezmeme od pudy, tam jste se mohli seznámit s průvodkyní v kostýmu z Libuše s „fundusem“ – kostýmy, rekvizitami a částečně i s kulisami. V technice, kde se tvoří Větrník o přehlídce KDP, v kabině osvětlovačů a zvukařů nebo na jevišti, kde „čarovali“ se světly, vás poučili fundování a uznávání technici. Na „půdičce“ jste si mohli prohlédnout hlavně fotografie z výstavy o kuchyňce v historii

přehlídky a vyslechnout povídání o národním festivalu a lidech kolem něj. V herecké šatně s nabídkou sladkostí vás rády uvítaly členky souboru oblečené i v kostýmech. V „propadle“ se rozpovídal Martin Hnyk a na požádání přidal poudačku, protože na noční pásmo i s písničkami byste museli čekat až skoro do půlnoci. Čas utíká v příjemné atmosféře a před devátou se objeví učitel a autor, dříve ve Vysokém, Petr Pýcha. Jeho autorské čtení dvou povídek – o řečech v sauně a zastlaném nebožtíkovi je prokládáno vyprávěním a zakončeno vzpomínko-

vou ukázkou se třemi tehdejšími aktéry Republiky za koně a fotbal. A to už se chystá na velkém sále, kde je spuštěná zrestaurovaná historická opona a na forbině jsou rozloženy staré plakáty k představením, promítání filmových dokumentů z historie divadla Krakonoš. Během večera přibývá návštěvní-

ků od malých dětí po ostatní věkové kategorie, vypadá to, že obzvlášť z řad divadelníků i cizích návštěvníků. Odhadem stovka, spočítat se to dá těžko. U všech je vidět zájem a pohoda. Poslední produkce s Krakonošem v propadle skončila ve 24.15 a do jedné hodiny s půlnoci se skončilo promítáním. Zdá se, že návštěvníci i spolek mohli být spokojeni.

I. Řehořová, foto I. Mičkal

V sobotu 24. 11. si divadelní spolek Krakonoš (konečně) dojel pro ocenění z postupové přehlídky v Miletíně. V Jeslíčkách v Hradci Králové je prof. Laurin předává režisérce Malovanému na skle.

Nístějské sdružení: dobré úmysly s kontraproduktivními výsledky?

Není sporu o tom, že si Nístějka, památka dokládající nejstarší historii Vysocka, zaslouží mnohem větší pozornost, než jaká jí dosud byla věnována. Před dvěma staletími mezi lidem ani nebylo známo její jméno. Dnes už má i skromnou expozici v místním muzeu a za sebou několik nevelkých archeologických výzkumů, kde za poslední z nich můžeme poděkovat právě Občanskému sdružení hradu Nístějky.

Není ani tak předmětem sporu, že má sdružení obecnější problémy v komunikaci s vnějšími subjekty, ale problematickou se stává právě její nedostatečně poučená interpretace některých faktů.

Pomiňme, že některé texty, prezentující hrad, zrovna nejsou po slohové stránce kdovíjakým jazykovým výkvetem, ale po gramatické a terminologické stránce by měly být naprosto korektní.

Tedy bergfrit je synonymum útočištné věže, nikoliv vlastní název této části objektu, a tudíž se píše s malým počátečním písmenem. Totéž v případě tzv. šijového příkopu, oddělujícího hrad od přístupové plošiny. Pomyslné rozdělení zadní části hradu na tzv. centrální a palácovou část je stejným způsobem nesmyslné. Ona „centrální“ část totiž nebyla ve středu hradu ani paláce. A pokud autorům textu šlo o označení budovy ve smyslu ústřední, hlavní budovy hradu, tou byla právě palácová část.

Podobně kuriózně zní i slovní spojení „skalní příkop mezi skalními bloky“. Ano, dá se předpokládat, že příkop ve skále zůstane i po vytesání nadále „skalním“. Podobně návštěvníka Nístějky zaujme v popisu: „...čelo zadní části skalního bloku“. Čelo totiž zpravidla bývá vpředu – od toho v čelní části, nikoliv vza-

du. Ale zde se nelze příliš divit, jelikož fixace na toto slovo je více než patrná. V nějaké formě se totiž vyskytuje na všech průběžně doprovodných cedulkách (v jedné větě bez problému i dvakrát) a taktéž i na hlavní informační tabuli na Nístějce. Poté už ani nepřekvapí v minulém čísle Větrníku nespokojenost s připomínkami k této tabuli čelního představitele muzea, namísto čelného, když už.

Co se týče osobního výpadu v minulém čísle Větrníku na představitele muzea, k tomu snad lze říci pouze následující. Vlastivědné muzeum pro Vysoké nad Jizerou a okolí je podřízeno svému zřizovateli nebo provozovateli a tím je město Vysoké nad Jizerou. Proto ani není důvod se obracet na jakákoliv občanská sdružení, která sama nemají

foto F. Hanuš

zájem o spolupráci, ale naopak má instituce muzea povinnost informovat město o pochybeních v oblasti svého zaměření.

Samo sdružení by mělo mít větší zájem na spolupráci s dalšími subjekty, protože kromě slohových a pravopisných prohršků má evidentní potíže také s geometrií, jak velice výrazně informuje text tabule u Nístějky. Žádný hrad totiž nikdy neměl kulaté věže. Co se Nístějky týče, lze opeparovat pouze s termíny válcová, okrouhlá věž, příp. věž o kruhovém půdorysu, což v češtině není totéž jako „kulatá“.

Po stránce castellologické (*kastelologie je nauka o středověkých opevněných sídlech – pozn. red.*) lze vytknout i označování Nístějky jako tvrz. V našem případě je toto označování velice zavádějící, protože nesplňuje příliš atributů tvrze. Především

pak, jedná-li se o funkce a vazby hospodářského charakteru.

Stejně tak označování věží je v tomto případě v rozporu se standardními castellologickými postupy. Se změnou adjektiva je to správně pouze v případě hlavní a jediné věže, ostatní označení dalších dvou objektů je neakceptovatelné.

Jednotlivé dislokace uvnitř objektu jsou až příliš abstraktní, bez podpory archeologického nebo stavebně-historického průzkumu.

Nejzávažnější chybou v tomto směru je neshoda „hmotové rekonstrukce“ hradu s půdorysem.

I přes mírnou diskutabilnost zaměření půdorysu s naslepo vedeným průběhem obvodní hradby lze rekonstrukci hradu shledat jako nevyhovující. A to po stránce grafické, kde nepřehledná perokresba ani

nekorresponduje s textem v popisu, ani se skutečnou terénní situací a nakonec zápasí i s proporcionalitou jednotlivých objektů. Architektonicky jsou pak chybně zobrazena zvláště okna, pokus o podsebití budov, tvary gotických valbových střech apod.

Údiv nad tímto doslova amatérismem je o to větší, že ve sdružení figuruje Zdeněk Fišera, který by se, jako dlouholetý autor odborných publikací, zdál být garantem správnosti konečného efektu.

Přeskočíme naprostý chaos ve valdštejnské genealogické otázce, ale rád bych upozornil na nepřehlédnutelná pochybení historiografického rázu.

Přestože není známo, je-li hrad Nístějka stavebním dílem rodu Valdštejnů, není však potvrzeno, že by byl založen královského. Zde se jedná pouze o ojedinělou

domněnku prvorepublikových badatelů Vanička a Zemana, kterou odborná veřejnost dosud nebere v potaz.

Není ani potvrzeno či odborně publikováno, že by byl hrad obsazen husitskou posádkou či, že by byl Jenštejnům kdy zabaven. To je pouze okrajová domněnka sdružení na základě zpráv o husitském zajetí hamrštejnského purkrabí Mikuláše Dachse, za nějž se mezi jinými zaručoval i vlastník hradu Nístějky.

Podle zjištění archeologického výzkumu hrad Nístějka vyhořel někdy v průběhu druhé poloviny 15. století. Že to bylo již za krátkého období pánů z Házmburka je pouze spekulací. Stejně tak je nutné upozornit, že panství nístějské bylo připojeno k návarovskému někdy po roce 1460, nikoliv tohoto roku. Nikdo nehovoří o tom, že by byl hrad po roce 1460 připojen k semilskému panství, jak se snaží autoři podsunout a jak sami na oficiálních stránkách města tvrdí.

Na závěr snad jenom pár slov k ujasnění sporu o Majnuše z Hryzela. V tomto musím dát autorům O. Hájkovi a Zd. Fišerovi za pravdu, neboť se skutečně jedná o ves s tvrzí Hryzely. Správně je tedy s predikátem „z Hryzel“.

V předešlém sice bylo použito z Hryzela, neboť to bylo považováno historicky za korektnější. Po celou dobu existence vsi se skutečně jednalo o jmenný singulár a všichni vlastníci Hryzel se od středověku po novověk označovali predikátem „z Hryzela“, jak to slyšíme i u „našeho velkého historika Augusta Sedláčka“. Teprve Palackým bylo v 19. století toto místopisné jméno změněno na plurál, čímž se novodobě změnil i tvar přídomku autory uváděný.

Laskavě bych však autory upozornil i na mužské křestní jméno – Majnuš, které má slovní základ ve slově „magnus“ – což se vykládá jako velký či mocný. Jimi užívané Majduš, jak čteme i na informační ta-

buli, je naopak zdrobnělina ženského jména Magdaléna, Magda – Majda.

Z těchto stručně nastíněných rozpačitostí se domnívám, že na informační ceduli lze chválit pouze práci grafika. Obsah textu a vyobrazení po odborné stránce příliš neobstojí, jelikož obsahuje příliš mnoho spekulací na úkor ověřených skutečností.

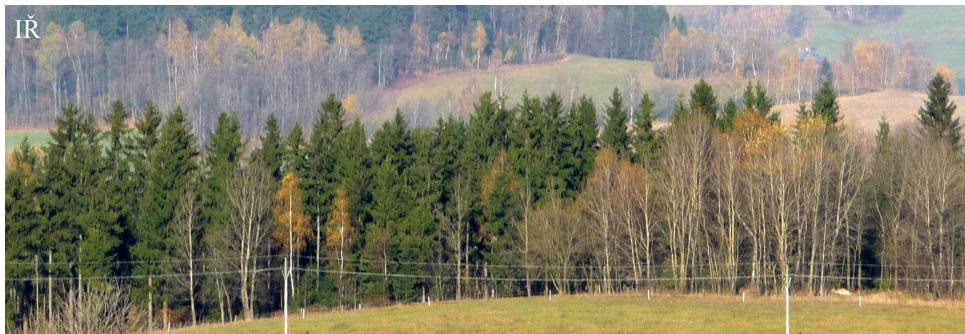
Případná ostuda za obsahovou diskutabilitou však nepadá jen na bedra Občanského sdružení hradu Nístějky, leč i na adresu městského úřadu ve Vysokém nad Jizerou, který je zde spoluúčastí uveden. Proto nelze, zvláště v případě vlastivědného muzea, jinak, než alespoň z morální povinnosti město uvědomit, že svým způsobem figuruje pod věcí, která ji může v kulturní oblasti lidí znalých této problematiky ubrat na serióznosti.

Tímto považuji diskusi za uzavřenou a případné další konstruktivní polemiky hodlám akceptovat na stránkách odborných periodik s nezbytným doložením zdrojů v podobě poznámkových aparátů. Občanskému sdružení bych rád doporučil, aby upustili od solitérního způsobu práce a polemiky vedli dříve, než když je dílo dokonáno, o to kvalitnější pak ve výsledku bude. Aspoň v oblasti jazykovědné je korektura nanejvýš žádoucí, neboť ta je mnohým návštěvníkům památky odhalitelná ještě dříve než ta dějepisná.

Přemysl Špráchal

Nejsem udavač!

Jmenuji se Jiří Čivrný a 26 let jsem bydlel ve Vysokém. Ač již více než 30 let žiji jinde, stále se za „Vysočáka“ považuji a jsem na to i náležitě pyšný. O to víc mě překvapila a šokovala zpráva, která se šíří po Vysokém a to, že chodím (v mém případě spíše běhám) kdesi v terénu, fotím lidi a ty pak udávám. Tedy konkrétně, že jsem PRÝ vyfotil jednoho starého hodného pána ze Sklenaric (pana Š), jak v lese kdesi v Roprachticích PRÝ krade dříví.

Navíc jsem jej PRÝ vyfotil v úplně jiném lese a ten PRÝ patří jednomu pánovi z Vysokého (panu Č) od kterého to měl pan Š PRÝ dovoleno.

No, totální blábol typu jedna paní povídala jiné paní a ta to slyšela od paní Když jsem se, ale dozvěděl z několika míst, co jsem prý zač a že i můj přítel, kterého znám od dětství (Pavel) o mně prohlásil: „tak tohle bych teda do Čpa nikdy neřekl“, začal jsem jednat. Protože vím, že jsem nikdy, nikde, nikoho nefotil a natož pak, abych někdy, někoho, někde snad udal a protože také vím, že pomluvy vznikají z nedorozumění a z toho, že lidé spolu nemluví, požádal jsem dotyčného pana Č, který měl údajně tuto pomluvu o mě šířit, o schůzku. No a na ní se věc celkem rychle vyjasnila:

Na Rybnicích mám 80 ti letého souseda (pan H). Tento pán dostal zpět v restituci mnoho polností a lesů. Nemá žádné přímé příbuzné, je imobilní a již řadu let žije v domově seniorů v Semilech. Polnosti pronajal družstvu, ale o lesy se nikdo nestará a tak jsou značně zanedbané. Proto je rád, když se mu někdo alespoň postará o stromy napadené kůrovcem či padlé stromy po kalamitě. O tyto kalamitní stavy se mu stará právě pan Š ze Sklenaric. Vedle mého háje (cca 50 let starého) sousedí i jeden stejně starý háj pana H, který je (byl) totálně neudržován. Dohodl jsem se s panem H, že mu háj vyčistím a předem jsem mu za předpokládané získané dřevo zaplatil několik tisíc. Následně jsem

v zimě mnoho dní v lese uklízel. Dle dohody jsem bral jenom dřevo napadené, uschlé a ležící na zemi. Z lesa, kterým se nedalo dříve projít, jsem udělal, dle mého názoru, lesík jedna báseň. O to větší bylo moje překvapení, když mi jednou odpoledne volá vyděšený pan H a říká mi, že ho kdosi informoval, že mu v jeho háji těžím dřevo. Protože jsem si byl naprosto jist, že jsem absolutně nic špatného neudělal a protože jsem našťastí ještě žádné dřevo z lesa neodvezl, tak jsem vzal fotoaparát a nafotil jsem všechny (4) připravené kupy dřeva, aby bylo vidět o jaké se jedná dřevo. Tedy, že se jedná o dřevo napadené hnilobou, o drobné soušky, o spadané větve, o zbytky stromů (vršky) po předešlé těžbě či o řadu let na zemi ležící a trouchnivějící stromky. Dále jsem nafotil většinu pařezů s možností porovnání průměru a stavu v jakém stromek musel být. Také jsem udělal několik fotek s pohledem do vyčištěného háje, ze kterých bylo evidentní, že i sebemenší stromy, pokud byly zelené, jsem v lese nechal. S touto fotodokumentací jsem se vydal za panem H. Tam jsem mu vše ukázal a vysvětlil. Také jsem jej požádal, ať klidně někomu řekne a ten ať se jde do háje podívat, jak to tam opravdu vypadá.

Také jsem se pana H zeptal, kdo mu o mě takové informace podal. To mi neřekl a tak jsem považoval celou věc za vyřízenou.

Jenže pan H si přece jen mé informace (tedy předanou fotodokumentaci)

chtěl nechat od někoho ověřit a tak zavolal panu Š, kterému řekl, že Čivrný má fotky, jak dělal dřevo v jeho háji a ať se na ně přijede k němu do penzionu podívat. Pan Š to pochopil tak, že Čivrný má fotky, na kterých je ON, jak těží v lese pana H dřevo. Pana Š to totálně rozhodilo, protože vždy se snažil panu H s lesem pomoci a teď toto. A tak si řekl, že tohle nemá tedy zapotřebí a k panu H nešel. Místo toho šel za panem Č a řekl mu, co se mu stalo. Pan Č pak bohužel tuto informaci předal dál. Následně ji kdosi další předal dál a jen těžko dovedu odhadnout kolik takových předání bylo, nežli se to dostalo až ke mně.

A tak Pavle, nikoho jsem neudal, naopak, někdo udal mě a kromě hromady shnilého dříví jsem nikoho nefotil. Záměrně neuvádím žádná jména, protože se mi nechce věřit, že mě někdo snad chtěl vědomě poškodit. Bohužel však vím, že část toho plivance na mě stejně už zůstane. Pokud bude mít kdokoliv případný zájem o další upřesňující informace či shlednutí dané fotodokumentace, jsem mu kdykoliv k dispozici.

Děkuji redakci Větrníku, že mi se souhlasem MÚ umožnila uveřejnit tento vysvětlující článek.

Přeji všem Vysočákům pěkný den.

Ing. Jiří Čivrný, 60 let, **bývalý** člen fotbalového týmu Jiskra Vysoké/Jiz., několikanásobný mistr ČR v maratonu, člen divadelního spolku Krakonoš a ...

Loukov 50, 724 253 986, civrny@szif.cz

Vysocké pomníky

O letošních Dušičkách byl kýmsi ozdoben na velkém vysockém hřbitově hrob číslo 537, před pomníkem od železnobrodského kameníka Hořeního, umístěnou fotografií nedávno zesnulých manželů a po sňatku z 25. září 1948 po mnohá desetiletí častých ná-

vštěvníků města, tedy překladatele, vysokoškolského učitele i významného etika PhDr. Jaroslava Kohouta (* 5. 2. 1924 v Trsteně, + 20. 6. 2013 v Klučově čp. 28) a středoškolské profesorky a překladatelky Jasněny Kohoutové, rozené Rónové (* 5. 5. 1921 v Praze, + 22. 11. 2012 v Kolíně). V hrobě odpočívají, jak její otec a ruralistický spisovatel inženýr Zdeněk

Rón, tak Jasněnin děd, vysocký učitel v letech 1890 až 1924, dlouholetý vysocký sbormistr, jeden ze zakladatelů vysockého skiklubu z roku 1903 a výrazný kronikář Josef Zajíček s chotí i dvěma dcerami. Na pomníku mnohé překvapuje výskyt pravoslavného kříže se dvěma vodorovnými břevny a podnožním kosmým (nikoli šikmým, které by bylo obráceně směřované) břevnem bez kalicha, s nímž byl zobrazen na Zajíčkově parte. Jde o pozůstatek postupného vývoje symboliky československé (později na čas českomoravské) církve (mnohem později s dodatkem husitská), která oddělena od katolicismu koketovala jak s protestantismem, tak s pravoslavím, až se z ní právě česká pravoslavná církev vydělila již v roce 1924, ale některé

východokřesťanské symboly zůstaly v československé církvi i později, včetně dosud v ní užívaného, oproti římskokatolické zvyklosti obráceného, směru křižování se věřící osoby.

Mlj

SVÁTEČNÍ POZVÁNKY

Pozvánka na adventní koncert

Pueri gaudentes, sbor Základní umělecké školy v Praze 7, je jeden z mála českých chlapeckých sborů. Ve své historii, která sahá do roku 1990, navštívil řadu českých a evropských měst a také Japonsko. Sbor získal vysoká ocenění na prestižních festivalech v Neerpeltu, Lindenholzhause, Gorizii a reprezentoval na mezinárodním festivalu Pražské jaro. Pravidelně účinkuje ve Státní opeře Praha. Několik desítek mladých hlasů pravidelně láká stovky posluchačů na své koncerty v krásných historických prostředích, která dokonale podkreslují žánrovou pestrost repertoáru Pueri gaudentes.

V letošním roce si Ústav chirurgie ruky a plastické chirurgie vybral tento sbor pro **tradiční adventní koncert**.

Tímto Vás srdečně zveme **v pátek 6. prosince 2013 v 18 hodin** do kostela sv. Kateřiny.

Přijďte s námi strávit chvíle, plné po-

hody, laskavosti a adventního uklidnění. *(M. Š.)*

*

Na posezení se seniory s občerstvením, vystoupením mateřské školy a hudbou zve městský úřad v pátek **6. prosince** od 13 hodin **do hasičské zbrojnice**.

*

Český rozhlas Hradec Králové chystá vysílání dílu pořadu PhDr. Evy Zálešákové o betlémech, koncipovaného jako návštěva soukromých betlémů Vodseďálkových a Poloprutských, v sobotu 7. 12. 2013 v 18 hodin a 30 minut.

Mlj

*

Občanské sdružení hradu Nístějky Premiéra nového filmu natočeného ve spolupráci s divadelním spolkem Poniklá **Konec Kulhavé Berty zásluhou Lopuštíku skloněného**

se uskuteční 14. prosince 2013 od 17 hodin v tříčeské sokolovně.

Trailer k filmu najdete na <http://youtu.be/r1IE1a3qZno>.

Ondřej Hájek

*

Vánoční svátky v divadle

Bude se hrát „Malované na skle“ 25. 12. 2013 v 19.30 večer. V případě zájmu i 26. 12. v 16 hodin odpoledne. 4. 1. 2014 je v nabídce opakování „Ševcovské pohádky“. Loutky můžete vidět 28. 12. 2013 od 17 hodin ve hře „Kašpárek doktorem“. *(info M. Š.)*

*

Vánoční výstava betlémů

Srdečně zveme zájemce a příznivce betlémů na vánoční výstavu „Kudy, tudy k Betlému“ tentokrát s betlémy od Šluk-

nova do karpatských lesů. Výstava se bude konat ve dnech 20. prosince 2013 až 5. ledna 2014. V červené chaloupce pod kopcem (čp. 166 z náměstí nebo od kostela směrem na Třič, pod čističku) ve Vysokém nad Jizerou. Zahájení výstavy 20. prosince v 17.00 hodin. Otevřeno denně od 10.00 do 17.00 hodin.

Přijďte pobejt!

Ivan Tišnovský

*

V čase Adventu a Vánoc si můžete **ve sboru CČSH** prohlédnout **výstavu betlémů** Jany Moštkové z Brna. Každou neděli od 13 do 15 hodin, během vánočních bohoslužeb i po domluvě na telefonu.

*

**ZVEME VÁS NA VÁNOČNÍ
PROHLÍDKU POHYBLIVÉHO
BETLÉMA U VODSEĎÁLKŮ**

ulice STAROVESKÁ 199

OTEVŘENO 21. 12. – 31. 12. 2013

ODPOLEDNE od 13 do 16 hodin

nebo LZE KDYKOLI OBJEDNAT
NA TELEFONU 721 640 360.

Betlémy

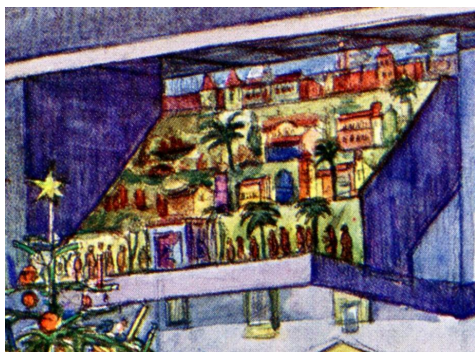
Když se mým rodičům narodil první syn, vyřezal tatínek betlém. Ten pak stavěl každé vánoce.

Betlémy k vánočním svátkům patřily. Byly snad v každé domácnosti, i když třeba jen jesličky z lisovaného papíru, skládané od malých až po docela velké, měly tu výhodu, že složené neza-braly víc místa, než obyčejný sešit. Jinak se betlémy dělaly ze všech dostupných materiálů, hlavně z papíru a vyřezávané ze dřeva. No a vrcholem byly „chodící“, kde se figurky, kterým se říkalo podle toho, že nosily dary „daráci“, pohybovaly.

A každý takový krásný a jedinečný pohyblivý betlém byl unikát, v tom mi asi dáte za pravdu.

Náš betlém byl z papíru. Tatínek koupil potištěné archy, podlepil kartonem a všechny daráky a jesličky pečlivě vyřezal lupenkovou pilkou. Na zadní stranu přilepil kličem ploché dřívko, dole zašpičatěl tak, aby se dalo dobře zapíchnout.

A protože v naší malé světničce nebylo místa nazbyt, zavěsil betlém do rohu nad postelí. Byla to dřevěná pravoúhlá dřevěná výseč, zavěšená a skloněná tak, aby bylo na všechny daráky vidět. V podlážce nadělal dlátkem dírkou právě na špičku darákova dřívka. Po stranách na špalíky naaranžoval

papírové hory, zapíchal stromy a ovčák s ovečkami přicházel z hor.

Uprostřed byl šikmý špalíček, který vyrovnával sklon a na něm nádobka s vodou a olejem, na oleji plovák s dlouhým knotem, betlémské světlo, to aby daráci a tři králové našli cestu do betléma, a to svítilo ve dne v noci, nesmělo zhasnout.

Každý rok jsme se my děti těšily, jak budeme u stavění pomáhat, daráci měli už své místo, ale hlavně „Hýrek“.

Ten nesl Ježíškovi soudek s nějakým

spojováno s obecním chudým ze Staré Vsi, Hýrkem. Taký o něm napíšu. Mám tu figurku dodnes, ale nestavím ji, je s několika dalšími v krabici s mým betlémem.

Ten jsem koupila v šedesátých letech, když doba, kdy se betléům nepřálo, trochu polevila. A stavím ho také každý rok. Jen jesličky jsem nahradila skládacími po mé babičce, ale docela se tam hodí. A ve skleněné nádobce není olejové svíčky, ale čajová svíčka.

Tak hezké Vánoce všem, ve zdraví a spokojenosti.

Anna Čeřovská

Moje paměti **na hospodu ve Dvorku 5**

Provoz hospody nebyl nijak velký, po válce bylo vše na příděl, větší společnost se sešla jen při mimořádných příležitostech, když se ve Vysokém něco dělo. Jinak chodilo pár lidí. Jídlo se nevařilo, podávalo se jen studené občerstvení.

Po mnichovské dohodě byl provoz hostince velice omezen. Vysoké je v té době na hranicích, Třič a Sklenařice jsou již v Sudetech. Do hostince chodí hodně lidí ze Sklenařic, Stanového, Zlaté Olešnice a Pasek. To vše už je v Sudetech a občané musí mít propustku, aby mohli do Vysokého na nákup, do kostela, na hřbitov a cestou domů se pak staví v hospodě. Je horší i zásobování. Rozdělení republiky přináší pro všechny různé komplikace, to by byla ale jiná kapitola.

V lednu 1940 umírá dědeček, koncese na hospodu přecházejí na babičku Annu Ulmanovou. Ta vede hosti-

nec za pomoci svých dvou dcer, jak to válka dovoluje s velkými problémy v zásobování, až do 17. září 1942, kdy je celá rodina uvězněna za Jindřicha Ulmana, který se skrýval. Gestapo o něj mělo veliký zájem pro jeho odbojovou činnost, byl mimo jiné velitelem při budování opevnění na Krkonoších, nebo styčným důstojníkem při záboru

*Na fotografii Josefa Zemana stojí
zleva: otec Miloslav Metelka, teta Anna
Ulmanová, matka Marie, Anna Jirošová,
vpředu sestra Jana a autorka, v roce 1952*

republiky. Tak je internováno najednou pět žen Ulmanových – Anna Ulmanová st., Anna Ulmanová ml., Marie Ulmanová, Františka Ulmanová st.,

Františka Ulmanová ml. Babička, Anna Ulmanová st., je po třech měsících pro nemoc a stáří (75 roků) propuštěna, její dcery Anna a Marie jsou vězněny až do konce války. Manželka a dcera Jindřicha Ulmana, Františka st. i ml. se nikdy nevrátí, obě zahynou v dubnu 1943 v Osvětimi. Babička po svém návratu z vězení znovu otevírá hostinec, na polích hospodaří sousedé. Můj táta, budoucí manžel Marie, za ní pravidelně dochází a stará se o ni za pomoci sousedů. Babička má v Praze ještě jednoho nemocného syna, který musí často do sanatoria, jeho manželka pravidelně jezdí do Vysokého, tak se společně všichni starají o babičku. Zásobování hospody je velice špatné, je povolena pouze jedna půlka piva na týden a naráží se, až když sem přijde táta. To se pak sousedi sejdou na pivo. V červnu 1944 babička umírá a hospoda je až do konce války uzavřená. 12. 5. 1945 se vrací obě dcery z internačního tábora a moje matka žádá o obnovení koncese na hostinec. Tu v září 1945 dostává a hostinec vede až do září 1952, kdy je hospoda nadobro uzavřena. V této době nebylo přáno soukromému podnikání, bylo i složité zásobování a lístkový systém. V roce 1950 se táta stává vedoucím uhelných skladů a ve dvoře je skladováno uhlí. Tolik historie.

Velice mě potěšilo, že i někteří moji vrstevníci si na hospodu pamatují, byť jsme byly malé děti. Budu velice ráda, pokud někdo tyto moje vzpomínky na hospodu doplní, třeba se se mnou zkontaktuje, abych mohla vzpomínky rozšířit jak o hospodu, tak i o lidi s ní spojené, třeba i o Kokoškovi je jistě

hodně příhod a bylo by škoda, aby přišly v zapomnění.

Je mnoho otázek, na které už nám nikdo neodpoví, dokud jsme mladí, nemáme na to čas a ani zájem, a pak už se není koho zeptat.

Všem, kdo mě pomohli, byť malou vzpomínkou, moc děkuji.

Miloslava Harčariková

Předvánoční trhy

V sobotu 23. listopadu odpoledne bylo náměstí zaplněno více než 30 osvětlenými stánky s prodejem vánočního a tradičního sortimentu od výhradně českých prodejců a výrobců, na pódiu se od 16.30 střídala vystoupení, přišel i Krakonoš s dětmi s nadílkou koláčků pro všechny a pan starosta, byl rozsvícen vánoční strom, vánoční zpívání vystřídala volná zábava – hudba DJ Martin Saska, nechyběl desetiminutový ohňostroj, pořádko město Vysoké nad Jizerou, bohaté občerstvení

včetně sejkor zajistili Matouškovi a další stánkáři (sladkosti), lepší počasí

si nikdo nemohl přát. Vše probíhalo

dobře a na 500 návštěvníků podle ohlasů bylo nadmíru spokojeno. Také prodejna Šneko, u které vyhrával flašinetář v dobovém kostýmu, nabízela dekorace a výrobky jako loni, včetně svařeného vína.

Pan starosta děkuje všem, kteří se podíleli jakkoli na přípravě celé akce i úklidu náměstí a vyjadřuje potěšení nad spolehlivostí všech nasmlouvaných zúčastněných osob, Krakonoše nevyjímaje.

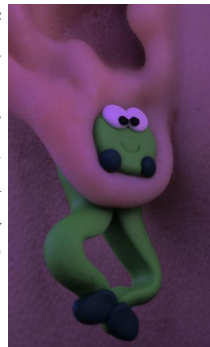
I.Ř.

Adventní trhy a rozsvícení vánočního stromu 2013

Ač jsme si letošní adventní trhy a s tím spojené rozsvícení vánočního stromu naplánovali o týden dříve, setkali jsme se ve většině případů s velkým povděkem a nadšením ze stran prodej-

ců i veřejnosti. Nebylo snad člověka, který by nebyl překvapený bohatostí nabídky stánků s tradičním, ručním, regionálním či adventním sortimentem. Přímluva vysokého Krakonoše v pátek odpoledne u Pána hor navíc zajišťovala krásně slunné počasí a teploty nad nulou.

Doprovodný program letos zahájil sám Pán hor a pan starosta. Následovala oslava vysokého červeného zelí (ve vzpomínkách

J. Skrbka z Pojizerských listů, z roku 1942) v podání Štěpánky a Josífka. Nejdříve to asi vzbudilo

PeHe

dilo rozruch, proč je v programu „něco vo zelí“, když jsou to adventní trhy a rozsvěcíme strom, ale když

jsme vysvětlili, že je to záměr, neboť zeli právě „dozrává v sudech“, a že je v jednom ze stánků možné jej zakoupit, málo kdo už pochyboval o tom, že má v programu své místo. Nutno dodat, že z téměř osmdesáti dvoukilových a dvaceti čtyřkilových kyblíčků zůstaly jen čtyři dvoukilové!

Vysocká první a druhá třída recitovala a zpívala. Některým druhákům se z podia nechtělo, jak se jim jejich vý-

kon líbil. V programu dále navazovali zpěváci a zpěvačky, skupinka mladších a starších flétnistů a flétnistek, ale také dvě skupinky tanečníků a tanečnic ze ZUŠ v Jablonci nad Jizerou. Nesmíme opomenout, že první taneční skupina byla vysocká a že to bylo jejich první vystoupení! Půl hodiny před odpálením ohňostroje se rozezněly skladby nejen adventní v podání M. Stěhulové a R. Blaschkeové.

Na jasné obloze se pak po půl osmé rozzářil barevný ohňostroj a akce jím tak symbolicky skončila.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem návštěvníkům i prodejcům, kteří k nám přijeli a díky kterým se nám podařilo atmosféru adventních trhů vytvořit.

Blanka Kučerová

SPORT

V pátek 29. listopadu 2013 se v Krasné Lhotě uskutečnila slavnostní výroční schůze Českého skiklubu ve Vysokém nad Jizerou u příležitosti **110. výročí** jeho založení. Součástí bylo ocenění vynikajících reprezentantů klubu, které obdrželi: Josef Vejnar, Petr Nesvadba, Lucie Šaldová, Jakub Pohanek, Pavla Šaldová a Štěpán Ševčík.

PeHe

foto Antonín Junek

2013 DŘÍVE A NYNÍ 1929

mlj

mlj

Motoklub Vysoké nad Jizerou

V sobotu 28. září 2013 se ve Vysokém nad Jizerou jel předposlední letošní seriálový závod Enduro Cross Country. Počasí prálo, a tak si nejen jezdci, ale i diváci mohli plně vychutnat atmosféru závodu. „Vysochaři“ opět zabodovali a dokázali

v kategorii E2 obsadit celou „vítěznou bednu“, které dominoval vítěz Jan Nosek po boku s Ondřejem Josífkem a Josefem Noskem.

V kategorii E3 si pro krásné třetí místo dojel Jan Slavík. Těchto závodů se nezalekli ani naši další jezdci, kterým taktéž děkujeme za reprezentaci našeho motoklubu, jmenovitě Davidu Noskovi, Jiřímu Havlovi, Karlu Berkovi, Martinu Saskovi a Jiřímu Vopálkovi. V neposlední řadě chceme poděkovat i všem sponzorům, kteří podpořili náš motoklub. Velký dík patří i všem, co se na přípravách podíleli.

Poslední ECC závody se jeli v Jilemnici na konci října.

První den si naši jezdci vybojovali cenné body do celkového pořadí, avšak naplno to rozjeli až v neděli, kdy na vítěznou pozici opět bodoval Jan

Nosek a pro brambůrku si dojel jeho mladší „brácha“ David.

Na začátku listopadu proběhlo slavnostní vyhlášení výsledků pátého ročníku seriálu ECC, kde opět zazářily naše klubové zelené barvy. V kategorii E2 se na prvním místě v celkovém pořadí ECC umístil Jan Nosek, který jede první sezonu v našich barvičkách. Třetí místo v téže kategorii obsadil Josef Nosek. I přes zranění, které utrpěl Aleš Kučera v Bozkově, a které mu znemožnilo účast v dalších závodech, obsadil v celkovém pořadí čtvrté místo.

Podrobnější informace najdete na klubových stránkách. Na závěr chceme všem příznivcům enduro sportu a čtenářům Větrníku popřát vše nejlepší do dalšího roku.

KADEŘNICTVÍ

Eva Vránová

Tel.: 739 547 437

Dámské, pánské, dětské střihy.
Barvení, melírování, trvalá
ondulace, ...

Pondělí 9-18 hodin
Úterý dle objednání
Středa dle objednání
Čtvrtek 9-18 hodin
Pátek dle objednání
(Po dohodě i po 20. hodině)

Jablonec nad Jizerou 291

(budova Městské knihovny)

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození

2. 10. 2013 **Jiří Ďoubalík**. Rodiče Žaneta a Jiří Ďoubalíkoví, Vysoké nad Jizerou.

18. 10. 2013 **Matyáš Maťátko**. Rodiče Pavlína Housová a Tomáš Maťátko, Horní Tříč.

Hodně štěstí a zdraví!

Jubilea

Vysoké nad Jizerou

Milada Ceéová 94 let

Anna Hladíková 70 let

Marie Junková 75 let

Jarmila Knížková 72 let

Josef Martinec 80 let

Milan Skalský 70 let

Věra Štěpánková 82 let

Libuše Bartoníčková 82 let

Vladimír Hladík 88 let

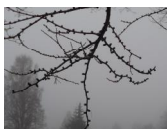
Zdenka Junková 89 let

Eva Petrušková 74 let

Alois Šinkora 75 let

Libuše Veselská 78 let

Vladimír Vodsedálek 72 let

Sklenařice

Zdeněk Rybář 75 let

Františka Tomešová 83 let

Marie Vondráková 74 let

Oldřich Kristan 77 let

František Špidlen 73 let

Horní Tříč

Marcela Marková 83 let

Anna Slavíková 83 let

Ladislav Štrobach 78 let

Jaroslav Votoček 81 let

Helkovice

František Knop 77 let

Stará Ves

Josef Poloprutský 81

Blahopřejeme. Hodně zdraví!

Úmrtí

Dne 22. 10. 2013 zemřela ve věku 67 let paní **Věra Brůnová** ze Sklenařic.

Dne 21. 11. 2013 zemřel pan **Bohumil Vondrák** ze Sklenařic ve věku nedožitých 95 let.

Dne 22. 11. 2013 zemřel pan **Miloslav Nosek** z Vysokého nad Jizerou ve věku 69 let.

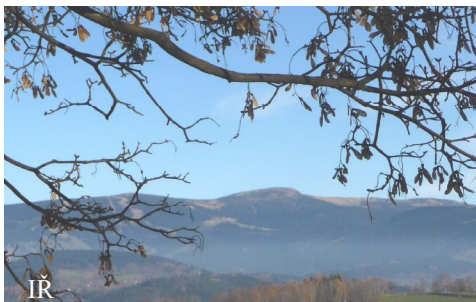
Vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Ing. Pavel Kuře, poslední ředitel státního statku, zemřel na začátku srpna ve věku 76 let. Téměř celý svůj produktivní věk prožil ve Vysokém nad Jizerou. Nastoupil do místního zemědělského družstva v roce 1963 jako zootechnik. Od 1. 1. 1964, kdy vznikl Státní statek ve Vysokém nad Jizerou sloučením JZD Horal, JZD Sklenařice, JZD Rokytnice nad Jizerou a farem Státního statku Cerekvice v Horní Rokytnici a v Javorku u Jilemnice, působil ve funkci hlavního zootechnika až do roku 1993, kdy se stal ředitelem Státního statku, který v roce 1995 ukončil definitivně svoji činnost. Během svého působení v této funkci zavedl velice osvědčený a populární systém smluvního odchovu býčků mezi státním statkem a chovatelem, kdy statek poskytoval tele, mléčnou krmnou směs, jadřná krmiva, dopravu k chovateli, poradenskou službu a chovatel se postaral o stáj, ošetřování a objemná krmiva. Nejnáročnější byla poslední léta státního statku, příprava a provádění privatizace a personalistika.

Vzpomínají bývalí pracovníci ředitelství Státního statku.

Jana Vaváčková

Poděkování

Dne 18. 10. 2013 naše maminka
Boženka Šírová
ze Tříče oslavila **80.** narozeni-
ny. Chceme prostřednictvím Vě-
trníku, kterému je věrnou čte-
nářkou, poděkovat za její velkou
lásku a hezký domov. Popřát
hodně štěstí, zdraví a mnoho
dalších pěkných společných dnů.
Přeji děti s rodinami.

Manželé Knopovi z Helkovic by
chtěli srdečně poděkovat zástup-
cům města panu starostovi a pa-
ní matrikářce za to, že přišli bla-
hopřát do Škodějova na oslavu
jejich padesátiletého výročí svatby.

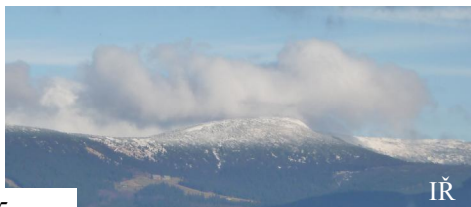
Zájemci o předplatné

na rok 2014 si mohou
u paní Havelkové
na městském úřadě,
v městské knihovně
nebo vlastivědném muzeu
či poštou složenkou
nebo bankovním převodem
předplatit Větrník na příští rok.
Pro místní 72 Kč
a s poštovným 162 Kč.

V obálkách s Větrníky posílanými
poštou je přiložena složenska
s čísly účtu MěÚ.

Netýká se těch,
kteří už mají předplaceno.

***Redakce Větrníku přeje
všem jeho čtenářům a oby-
vatelům města Vysoké nad
Jizerou radostné Vánoce a
Nový rok.***

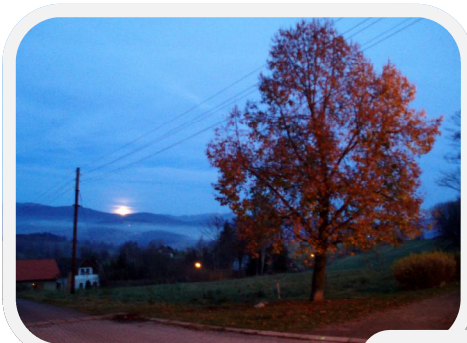
mlj

*Druhý sněhový poprašek
Východ měsíce*

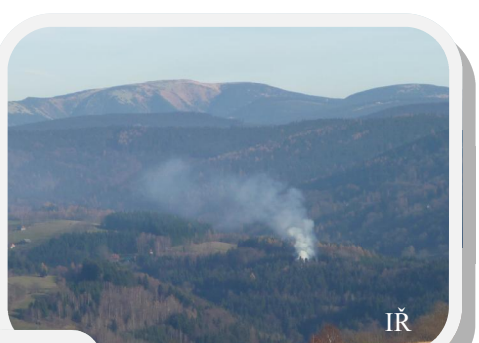

Tomáš Jakl

*4. výročí otevření rozhledny U borovice
tentokrát poprvé přálo počasí!*

*Hana Kučerová:
Při západu slunce*

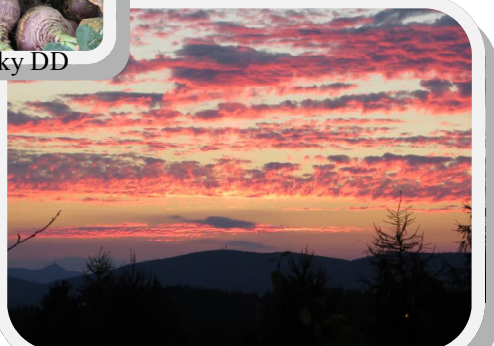
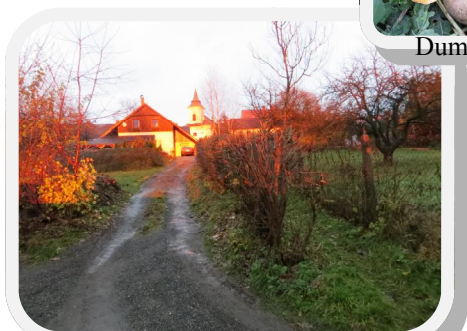

IR

Dumliky DD

*František Kučera:
Západ slunce s Ještědem*

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník XLVI-11-12/2013,
reprodukcce Jaroslava Skrbka, redakce: Ivana Řehořová,
náklad 450 ks, cena 12 Kč, příspěvky zasílejte do městské knihovny
nejlépe přílohou na vetrnik@vysokenadjizerou.cz,
tel: 481 540 278, výtiskl H&H Servis 2013.